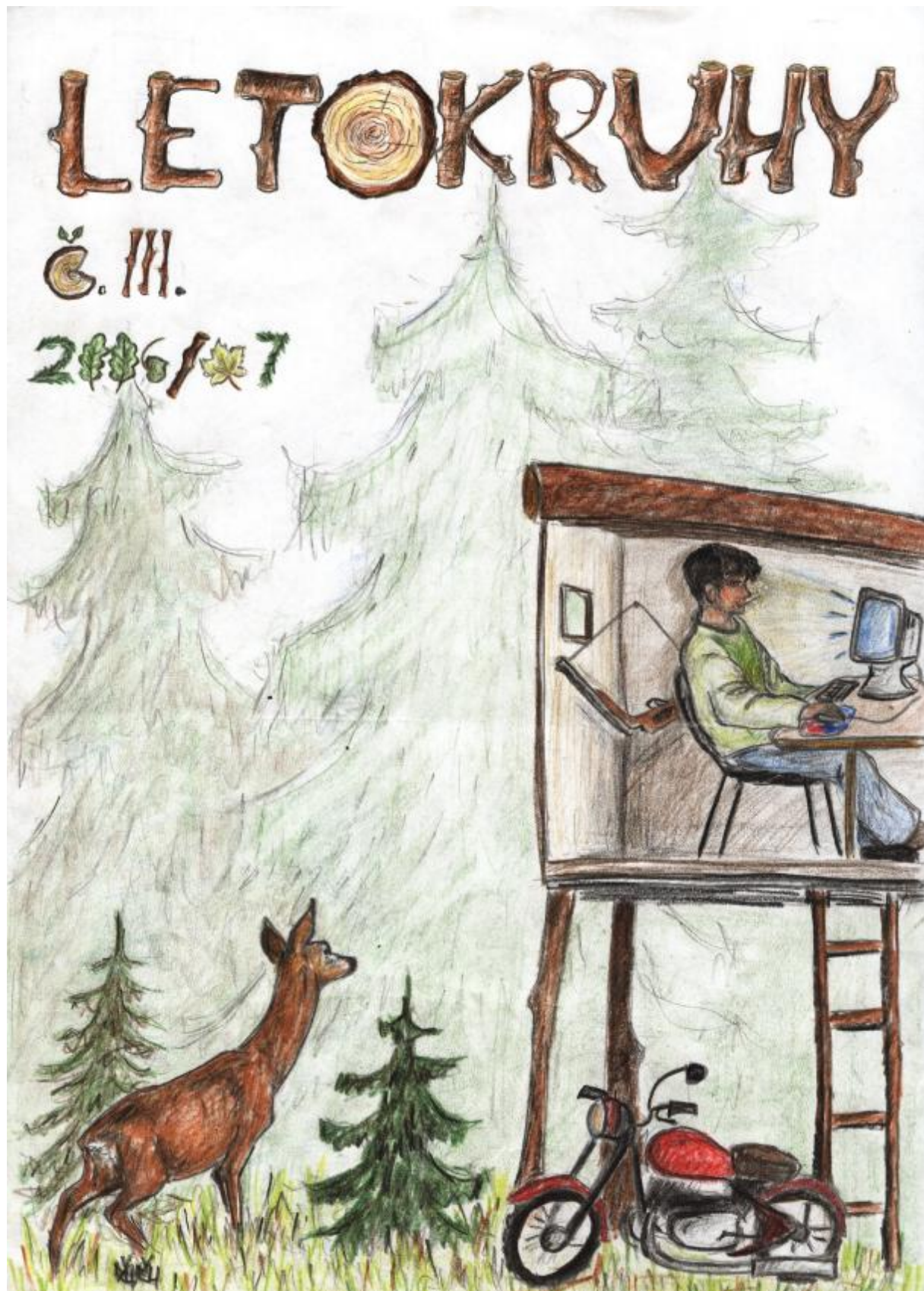

LETOKRUVHY

Č. III.

2006/07

Vybrali sme z najlepších maturitných slohových prác...

Miesto, kam sa stále rád vraciam (umelecký opis)

Aurorka: Mária Smolárová, 4.E

Zlatisté, hrejivé lúče- nebadane váš jas prebúdza posvätné ticho prírodnej scenérie. Všade na vôkol šíri sa omamná vôňa, plní nádeje v nový život, znovuzrodenie. Duch zeme, čo vznáša sa v povetrí učarí moje zmysly a vtedy cítim to povestné pohladenie múzy. Aspoň na kratučký okamih zavriem oči, snívam v mieste, kde som našla tvár lásky, jej vznešenú podobu ukrytú pod klenbou korún stromov. Pomaly kráčam a s ňou tieň so mnou verne putujú spomienky. Akú zázračnú moc má kúsok rodnej zeme, tu všetko odohráva sa teraz, celý môj doterajší život- nie len prítomnosť. Každý strom, jeho vetvy i nepatrná ihlica, steblo suchej trávy, obnažený skalný previs, všade badať nepretržitú pulzujúcu silu. Pohľad mi spočíva na kyticke sviežich fialovkastých šafranoch, ako včielka- tak trošku meravá zbiera peľ z oranžového piestiku uprostred okvetia. Podídem ďalej, neskorý biely koberec ešte nezvinutý so vzorkou stôp zveri, odhaľuje nepriazeň uplynulých dní. Na lesnej čistinke naskytá sa mi nevídaný v diaľke nenamaľovaný obraz rodného domčeka, záhrady, ovocného sadu i pamätníka prúdiaceho toku času, ktorý stelesňuje starý javor hrdo týčiaci sa nad skeletnatým zrázom.. Celá moja bytosť ožije, každučké úd tela povznesie prekypujúca radosť- áno, tu je moje šťastie. Prečo hľadať zmysel vlastnej existencie, keď mi ho núka nežným objatím kúzelný kraj, pre mňa jediný. Ako prechádzam rúbaňou so zvyškami strieborného závoja, v ústrety prichádzajú hopkajúce krásavice, aké svižné sú ich skoky, premeriavajú si pozorne svojho návštevníka, zdreveneli mi nohy, strnulo stojím, aby ich malé očká nezaznamenali moju prítomnosť. Musíme sa rozlúčiť, povieva jemný vánok a ten votrelca vždy včas ohlási. Odpočiniem si na skalnej sedačke vyhriatej slniečkom, vítajú ma skalné ruže zdobiace šedý, tvrdý podklad. Naozaj, štedrá je náruč matky prírody i zvedavé žlté guľky s bielymi líčkami neúnavne štebocú, ich spev rozlieha sa navôkol. Hoci toľkokrát ma sem zaviedla vrodená túžba poznania, mám dojem nevyčerpatelnej inšpirácie, ktorá odtiaľto priam sála. Na hrebene rozostúpili sa vysoké jedle, aby človeku podhalili výhľad do blankytných výšav, kam siahajú končiare vrchov. Ich vládárom stal sa majestátny Rozsutec, nedobytná pevnosť- to preto, aby obyvateľom čarokrásnej krajiny pripomínal bezmocnosť, pomínutelnosť, pokoru, nech sa nikdy spod vedomia koruny tvorstva nevytratia zákony života a smrti, nemenné, večné. Po ľavici a pravici usadení sú radcovia kráľa, tí nie sú zahalení čerňou špicatých ihličnanov, lež kúpu sa v jagavom svetle, až mi

oslepujú zrak. Celý horizont ohraničuje veniec hôr, čo v diaľke splývajú s nebom, je lemovaný aj tmavou spleťou blízkych či vzdialenejších, malebných zákutí. Stužky potôčikov spájajú sa v potoky, práve oni po stáročia vyhlbovali údolia, aby tak zreteľne ohraničili pahorky vrchov. Nikdy ma neprestane fascinovať krása hôr, v oáze pokoja ma prúd myšlienok strháva k poznaniu, aké nemožno nadobudnúť v prítomnosti ľudských bytostí. Pripomínajú mi môj úbohý ľudský údol, nepatrnosť dní čo ho naplňajú. Z vrúcnej vďaky venujem im básnické slová:

*Vzdávam vám hold prekrásne hory,
Vy svätyne divej zveri,
Vy kniežatá života a smrti,
Vy klenoty priezračnej lásky.*

Človek, od ktorého sa máme stále čo učiť (charakteristika osoby)

autor: Ján Štefanka, 4.A

Som síce ešte veľmi mladý, ale myslím si, že som stretol veľmi veľa ľudí, od ktorých by som sa mal niečomu múdremu priučiť. Múdrych a skúsených ľudí je už na tomto svete veľmi málo, ale aj z toho malého množstva výrazne vyčnieva osoba, ktorú som sa rozhodol opísať. Touto, už spomínanou osobou, je muž. Muž, ktorý tvorí moju najbližšiu rodinu. Určite si teraz kladiete otázky, že kto je objektom mojej charakteristiky a prečo on. Odpoviem vám veľmi jednoducho a stručne, je to môj otec a vybral som si ho preto, lebo si ho vážim.

Ocko je už starší pán, svedčia o tom aj jeho šedivé vlasy na hlave. Ale on si to vôbec nechce priznať. Práve tie vlasy sú jedným z hlavných znakov, v ktorých sa od seba odlišujeme. Ale inak sme si veľmi podobní. Ešte aj dátum narodenia máme takmer rovnaký. Otec sa narodil desiateho decembra a ja jedenásteho decembra. Nesedia už len tie roky. Môj oco patrí k osobám, ktoré zo seba vyžarujú lásku a nehu, aj keď to tak na prvý pohľad nevyzerá. Jeho silné a vypracované ruky vedia aj napriek mozolom, ktoré po sebe zanechali dlhé roky ťažkej práce, veľmi nežne pohladíť. Je to chlap s veľkým srdcom, ktoré vie rozdať každému, kto jeho pomoc potrebuje. Otec je veľmi ľútostivý človek, hlavne keď vidí trpieť ľudí alebo zvieratá. Je zodpovedný a dá sa mu veriť tak, ako nikomu inému. Vyznačuje sa obrovským zmyslom pre humor, veď jeho vtipy vnášajú dobrú náladu všade tam, kde sa dostane. Takže sa s nim človek nikdy nenudí. Tak ako správny otec vie, kedy má podať pomocnú ruku. Otec je veľmi temperamentný a jeho obľúbená farba je zelená a to aj kvôli záľube, ktorá ho tak veľmi pripútala k prírode. Teda ak ste to ešte nepochopili, môj otec je vášnivý poľovník a do tejto záľuby zasvätil môjho brata a dokonca aj mňa. K poľovníctvu ho pritiahla hlavne láska k prírode a zvieratám, o ktoré sa tak poctivo a s láskou stará. Svedčia o tom aj naše výlety najmä v zime, keď je jedno, či je desať centimetrov snehu alebo pol metra. Vtedy sa spolu brodíme týmto snehom a na chrbtoch máme záťaž, buď v podobe dobového koša so senom alebo v podobe obrovského ruksaku plného jadrového krmiva. Aj keď je to už starší človek, ani v takýchto situáciách sa nevzdáva bez boja. Ženie ho k tomu predstava, ako zvieratá trpia, keď si v zime hľadajú potravu. Otec patrí medzi poľovníkov, ktorých nebaví len strieľať na všetko čo sa pohne, ale teší ho, keď vidí hry mláďat v prírode, lásku ich rodičov a hlavne, že sa vymaní z uponáhľaného sveta ľudí. Tu môže zabudnúť na všetky starosti a len vnímať krásy prírody. S láskou sa stará o domáce zvieratá, ale aj o polia. Oco je kamarátsky typ človeka a nemá problém skamarátiť sa skýmkoľvek. Jeho vnútorné vlastnosti ako rozvážnosť, kamarátskosť a odvahu ešte viac utvrdzuje jeho zamestnanie, ktoré mu je zároveň aj záľubou. Pracuje už veľa rokov ako vodič autobusu. Pri tejto práci získal obrovské množstvo skúseností, ktoré na ňom stále obdivujem.

Ak máte málo sebavedomia, alebo si myslíte, že sa vám nič nedarí, spoznajte nejakého človeka ako je môj otec, pretože on dokáže naozaj povzbudiť. Nik nie je dokonalý a každý človek má aj svoje zlé vlastnosti, ale ak môj oco aj zlé vlastnosti má, tak je to len zanedbateľné množstvo. Otca považujem za svoj veľký vzor a dúfam, že sa budem aj naďalej na neho dívať s úctou, budem si ho vážiť a aj naďalej kráčať v jeho šľapajách.

Tuším, kam kráča ľudstvo. Premýšľam, kam mám kráčať ja (úvaha)

autor: Andrej Kuric, 4.A

Kam kráča ľudstvo? Jestvuje na túto otázku jednoznačná odpoveď? Môžeme si s istotou povedať, kam speje náš svet? Som schopný sám zmeniť smerovanie celej spoločnosti? Určite nie, ale vlastnú budúcnosť máme len a len vo vlastných rukách.

Tušiť, kam kráča ľudstvo sa dá len ťažko. Podľa môjho názoru, celá budúcnosť smerovania ľudí a spoločnosti je v minulosti. Možno sa to bude zdať absurdné a mnohí z nás si povedia, že hľadiť do minulosti nie je potrebné. Čo bolo, to bolo. Ale je to naozaj tak? Niektorý múdry raz povedal: „Len národ, ktorý nepozná vlastnú minulosť, je vopred určený na záhubu.“ V dnešnej dobe sa na školách veľa krát stretávame s názormi žiakov, že dejepis ako predmet je bezvýznamný. Áno, uznávam. Učiť sa o praveku, stredoveku, vedieť mnoho bezcenných rokov je pre niekoho nezaujímavé, ale vedieť, aké ľudia urobili v minulosti nesprávne rozhodnutia, ktoré mali katastrofálne následky. Jedno príslovie hovorí, že len hlúpy človek sa učí na vlastných chybách. Ako zabránime opakovaniu sa tragédií, ktoré sa stali v minulosti, a aby sa už nikdy nezopakovali stratové konania ľudí? Poznanie minulosti. Je zarážajúce aké výsledky zverejnil český denník ankety týkajúcej sa 2.svetovej vojny a komunizmu. Nachádzali sa tam základné otázky, ktoré by mal ovládať každý jeden z nás. Ale všetko je úplne inak. Keď nám žiak odpovie na otázku: Čo je koncentračný tábor?, odpovie: „Tábor, kde sa chodili vojaci zabávať. Ako si môžeme byť istí, že sa nebude opakovať minulosť? Mnohí z nás si povedia, že je to hlúposť, aby sa zopakovalo niečo také ako bol fašizmus. Študenti na jednej americkej škole sa čudovali, ako jeden človek dokáže zmanipulovať tisíce ľudí. Neverili, že u inteligentných ľudí je to možné. Vtedy napadla profesora myšlienka ako im to dokáže, že je to úplne jednoduché. Postupne v triede začal presadzovať lepších žiakov, vnucoval im myšlienky, že keď ich bude viac tých lepších budú silnejší. Prerástlo to do takých rozmerov, že všetci nosili rovnaké tričká, rovnaký pozdrav. Profesorom sa to už prestávalo páčiť a upozornili profesora, čo sa deje. To bol najvyšší čas na skončenie celého pokusu. Zvolal veľké zhromaždenie do telocvične. Nedočkaví žiaci skandovali jeho meno. Zrazu sa na veľkom plátne začalo premietiť zábery z nacistických zhromaždení. Vtedy si uvedomili, čo sa vlastne stalo. Teraz možno z mojich slov vyznie, že dejepis je to najdôležitejšie čo sa máme učiť. Ale mám

strach, že ak si nezačneme spytovať svedomie, nad našou budúcnosťou visí Damoklov meč. Naše smerovanie do budúca sa netýka len vojen, vraždenia, ale aj životného prostredia. Koľko sa o jeho ničení popísalo a napriek tomu si ho ďalej ničíme. Je zarážajúce, aký postoj zaujali niektoré veľké priemyselné koncerny v otázke znečisťovania životného prostredia. Vo svojich rozpočtoch počítajú s platením pokút za vypúšťanie škodlivín. Je to pre nich lacnejšie, ako by mali zavádzať nové technológie, ktoré sú niekoľko násobne vyššie. Ale kde je potom chyba? Máme ju ísť hľadať niekam inam? Vedenie týchto podnikov sa vyhovára na vládnych predstaviteľov, že práve ich zákony ich nútia robiť takéto rozhodnutia. Dá sa tušiť ako to všetko dopadne, keď nezačneme niečo robiť. Veľa odborníkov, ale aj bežných ľudí vie, čo sa stane ak neprestanú vojny, terorizmus a znečisťovanie. Kde treba hľadať chybu? Je to jednoduché. Všetko je v nás. V každom jednom. Každý by mal premýšľať o svojej budúcnosti. Nejdem tu písať pravidlá ako sa správať, to nie je v mojich silách, ale mám možnosť zmeniť seba a tým aj ľudí v mojom okolí. Každý sme si strojom vlastného šťastia.

Všetci máme svoj život v rukách a je len na nás ako s ním naložíme. Teraz stojím pred rozhodnutím, ktoré mi zmení život. Ktorým sa budem poberať. Peniaze sú v dnešnej dobe dôležité, ale je naozaj potrebné kvôli nim obetovať šťastie? Študovať niečo, čo je pre mňa nezaujímavé na úkor vlastného šťastia? Nevie, čo pre mňa v budúcnosti pripraví. Bolo by pre mňa nezodpovedné len tušiť čo bude. Mám vytýčené ciele, ktoré by som chcel dosiahnuť, a tým sa priblížiť k dosiahnutiu šťastia. Kráčam pevne nohami na zemi, žiadne ideály, len ciele, za ktorými si budem stáť za každých okolností. Ciele, ktoré ma nútia ísť ďalej. Dnes opäť premýšľam, kam kráčam...

Stredoškolská odborná činnosť na SLŠ v školskom roku 2006 / 2007

Dňa 20. 2. 2007 sa uskutočnilo školské kolo SOČ. Zúčastnili sa ho tri práce a to : Učebné pomôcky na vyučovanie lesníckej botaniky a odborného cudzieho jazyka, Návrh náučného chodníka v oblasti Sivého vrchu a Ozeleňovací projekt v meste Detva. Hodnotiacu komisiu tvorili profesori našej školy: pani Ing. K. Gáliková, pani Ing. I. Podušková, a pán Ing. J. Kotlár. Všetky tri práce postúpili na krajské kolo do Krupiny, no žiaľ, zúčastnili sa ho iba dve práce. V Krupine 20. 3. 2007 sme dosiahli výborné výsledky. Obidve práce vo svojom odbore vyhrali a postúpili do celoštátnej prehliadky SOČ do Nových Zámkov Tam sme strávili krásne tri dni, ubytovaní na internáte. Dobre sa tam o nás postarali. O tom svedčí dobrý výsledok práce o učebných pomôckach a to vynikajúce druhé miesto v silnej konkurencii. Čo dokazuje, že cieľavedomá práca a dobrá príprava sa oplatí.

Školské kolo : 1. Zuzana Kosejová,
Mária Smolárová, 4.E
2. Zuzana Triznová, 4.E
3. Andrej Kuric, 4.A

Krajské kolo

Odbor číslo 7 : Poľnohospodárstvo a
lesné a vodné hospodárstvo
NÁVRH NÁUČNÉHO CHODNÍKA V
OBLASTI SIVÉHO VRCHU
1. miesto – Zuzana Triznová, 4.E

Odbor číslo 14 : Tvorba učebných
pomôcok, didaktické technológie
UČEBNÉ POMÔCKY NA VYUČOVANIE
LESNÍCKEJ BOTANIKY A ODBORNÉHO
CUDZIEHO JAZYKA

1. miesto – Z. Kosejová,
M. Smolárová, 4.E

Celoštátne kolo Odbor číslo 14

2. miesto:

Z. Kosejová, M. Smolárová, 4.E

prácu viedli . Ing. Veronika Dudíková, Mgr. Eleonóra Valovičová

Črevoochranárske združenie Apendix

Preambula

2. Človek je jeden živý organizmus, ktorý je tvorený množstvom seberovných orgánov.
3. Apendix je jeden z najdôležitejších orgánov a vyžaduje si úctu.
4. Človek potrebuje apendix k svojmu životu a tomuto faktu musí prispôbiť svoje správanie.
5. Črevoochranárske združenie Apendix vzniklo ako iniciatíva na záchranu slepých čriev, bez ohľadu na diagnózu a život nositeľa čreva.
6. Úhlavným nepriateľom združenia sú lekári, ktorí nepochopili, že odrezávanie chorých slepých čriev je proti prírode.

Spoločenské a právne postavenie

ČZ Apendix je dobrovoľné združenie občanov bez medicínskeho vzdelania a praxe vytvorené z dôvodov uvedených v preambule. Poslaním ČZ Apendix je realizovať ustanovenia uvedené v preambule a to najmä:

1. priamymi akciami zabraňovať vyberaniu slepých čriev z ľudského tela
2. vstupovať do rozhodovacích procesov, predovšetkým určovať diagnózy
3. zakladať súkromné ambulancie bez prístupu kvalifikovaného medicínskeho personálu
4. osvetovou činnosťou, vydávaním publikácií, letákov a iných materiálov presvedčovať laickú i kváziodbornú verejnosť o nenahraditeľnosti slepého čreva v tele
5. všetkými prostriedkami zabrániť vyrezávaniu slepých čriev ľuďom, v duchu hesla "Príroda si s nimi poradí."
6. odhaľovať úmysel a zasahovať v prípadoch, keď hrozí vyrezanie slepého čreva človeku

Členstvo

Členom sa môže stať osoba staršia ako 18 rokov, ktorá:

1. Má slepé črevo.
2. Nemá žiadne medicínske vzdelanie, alebo, nedaľbože, prax.
3. Zaplatí členské.
4. Neakceptuje žiadne medicínske informácie a riadi sa len svojimi pocitmi a dojmami.

Programy

1. Program "Príroda si poradí" je zameraný na záchranu slepých čriev, bez ohľadu na osud ich nositeľov
2. Program "Zachráň si črevo" je zameraný na psychickú manipuláciu členov i nečlenov tak, aby sa nikdy nevzdali svojho slepého čreva
3. Program "Golgota - moja cesta" je osemdňové tréningové sebatrýznenie zamerané na nácvik utrpenia a bolesti pri zápale slepého čreva
4. Program "Karnivor – vydavateľstvo ČZ Apendix" je zamerané na nové pohľady na narábanie s ľudským telom bez použitia akýchkoľvek informácií tradičnej medicíny.

Prečo Črevoochranárske združenie Apendix? Lebo VLK!

Už niekoľko rokov s nemým úžasom, obrovskou bázňou a slepým údivom sledujem aktivity Lesoochranárskeho združenia VLK. Som fascinovaný nesmiernou odvahou a sebaistotou členov a sympatizantov tohto bohumilého spolku. Títo ľudia vedia veľmi presne a jednoznačne pomenovať problémy a definovať riešenia v oblasti hospodárenia v lesoch a ich ochrany pred človekom a inými škodlivými faktormi, ktoré by mohli narušiť "prirodzenosť" lesa. Som síce absolvent lesníckej fakulty (a nebol som slabý študent), lesnícku prax vykonávam štrnásť rokov, dokonca sedem rokov aj vyučujem odborné lesnícke predmety na strednej lesníckej škole, ale to, čo vedia o lese ľudia z VLKa som veru nikdy nepočul, nevidel ani nečítal. A tak teda verejne priznávam, že VLK mi v podstate otvoril oči – na to, aby človek vedel všetko o lese a o tom, čo s lesom robiť, netreba žiadne lesnícke vzdelanie a už vôbec nie prax. Na to, aby človek vedel všetko o lese stačí občas v lese chvíľu byť (dá sa však aj bez toho) a cítiť srdcom, dušou. Veď predsa v lese je všetko jasné na prvý pohľad! Moje krvopotne získané vzdelanie a skúsenosti sú mi na nič. Docenti a profesori na lesníckej fakulte ma učili somariny. A koniec koncov aj ich niekto učil somariny a tých čo učili tých predtým, tiež. Moja lesnícka prax je mi na nič – všetko som robil zle a procesy v lesnom prostredí som síce videl, ale absolútne som ich nepochopil. Vedci z lesníckych vedeckých inštitúcií a univerzít hlásajú bludy. Na účet daňových poplatníkov úplne zbytočne dlhé roky trávia pracným zbieraním a vyhodnocovaním informácií o lese napriek tomu, že všetko je jasné a stačilo by, keby sa na veci spýtali niekoho zo združenia VLK (alebo DUHA?). Kto vlastne lesníckych vedcov, pedagógov a praktických lesníkov počúva? Kto rozumie ich zložitým vyjadreniam? Kto je zvedavý na ich nazelenalý imidž? Nikto! A kto rozumie jasným a jednoznačným pravdám ochrancov a znalcov lesa zo združenia VLK? Kto má rád mladých a spravodlivo nazúrených rastafariánov s ukončeným prvým semestrom environmentálnej fakulty? Všetci! Kto bezhlavo rúbe stromy za účelom obrovského zisku, ničí pôdu, zabíja vtáčiky a srnky, kto je úhlavný nepriateľ a najväčší škodca lesa? No lesník! A kto lesu rozumie, chráni ho a chce, aby bol "prirodzený"? No VLK! To že sa ľudia z VLKa venujú práve lesu nie je však podstatné. Podstatné a pre mňa najdôležitejšie je, že vďaka nim som pochopil, že nepotrebujem veci a procesy poznať a rozumieť im, ale stačí, ak cítim, prípadne verím. A ak v krajnej núdzi treba skutočne niečo chápať, tak si to sám vysvetlím, čo najjednoduchšie a tak, aby boli veci jednoduché a jasné. Je to tisícročia stará metóda objasňovania udalostí, javov, procesov, právd. V niektorých kultúrach sa tomu hovorí aj náboženstvo...

VLK ma teda inšpiroval k tomu, že i ja si založím svoje združenie. V duchu princípov VLKa sa chcem zaoberať niečím, na čo nemám vzdelanie a nemám o tom ani veľa "odborných" informácií, ale budem cítiť, čo s tým treba robiť. A tak som sa rozhodol, že budem chrániť ľudské telo, konkrétne slepé črevo. Medicínu som neštudoval, ale ľudskému telu rozumiem, lebo ho mám, cítim ho a to stačí na to, aby som sa vyjadroval k tomu, čo s ním treba robiť.

Zakladám preto Črevoochranárske združenie Apendix.

Biblická olympiáda

V stredu 20.februára 2007 v dopoludňajších hodinách sa na pôde základnej školy v Bzovíku konalo dekonátne (okresné) kolo biblickej olympiády. Zúčastnilo sa na nej 10 súťažných družstiev, z toho bolo 7 základných škôl a 3 družstvá v kategórii Našu školu reprezentovali študenti z 1.A-

v kategórii stredných škôl.

Sleziak Šimon, Húdik Matej, Kučera Matej.

Témou olympiády boli dve knihy Sv. Písma- zo Starého zákona kniha Genezis, z Nového zákona List sv. Pavla Rimanom.

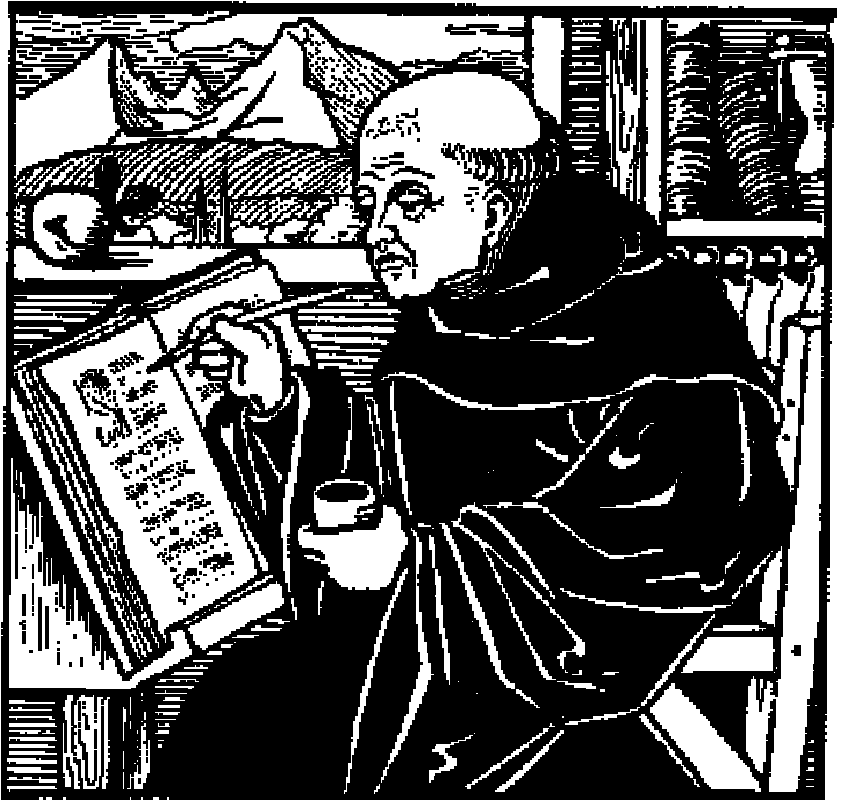
Svoje dojmy z priebehu súťaže predstavuje jeden člen tímu:

Spolu sme mali zvládnuť 10 testov, za ktoré sa dalo získať 100 bodov. Po piatich kolách bola prestávka- hostitelia pre nás pripravili malé občerstvenie. Potom nás čakalo ďalších 5 kôl a vyhodnotenie. Kto postúpi do krajského kola do Trnavy?? Po malej prestávke, počas ktorej porota vyhodnocovala naše snaženia, nás čakal ešte doplnkový test.

Naše družstvo a jedno z družstiev SŠ S. Mikovíniho malo rovnaký počet bodov- konal sa rozbroj. Po tomto rýchlosúboji bolo definitívne rozhodnuté - družstvo zo susednej školy obsadzuje 1.miesto (Gratulujeme!) a my sme sa museli uspokojiť s druhou priečkou. Nateraz. O rok sa pokúsime opäť zabojsovať!

Školský dekan Pavol Lukáč na záver súťaže udeľuje pochvalu všetkým: „Každý, kto sa zúčastňuje, už vlastne vyhráva. Áno, vyhrávame, pretože si budujeme úctu a obdiv k Sv. Písmu, získavame množstvo nových vedomostí, pocit spolupatričnosti a radostnú atmosféru prežitého dňa.“

KUČERA MATEJ, HÚDIK MATEJ, SLEZIAK ŠIMON, 1.A

E. Harburg - F. Saidy - B. Lane

Divotvorný hrniec

Vybrali sme autobusom sa na predstavenie Divotvorný hrniec. Predstavenie sa konalo v Divadle Ondreja Bagara v Nitre. Cesta z Banskej Štiavnice nám trvala asi hodinu a pol. Predstavenie sa začalo o 18.30. V divadle vystupovali aj známy herci ako napr. Ivan Vojtech. Bol to príbeh o tom, ako hlavný hrdina (Ivan Vojtech) ukradol divotvorný hrniec plný zlata a zakopal ho na Dúhovom ostrove. Na ostrove žili ľudia, ktorí pestovali melóny a predávali ich do celého sveta, a museli odvádzať dane. A tak im narástol dlh. Pomohol im ho splatiť hlavný hrdina príbehu, s tým, že si ponechá kúsok ostrova aby mohol

sadiť zlato. Jeho dcéra sa však zaľúbi do očarujúceho mladíka z ostrova. Ivana Vojtecha prenasleduje vodník, ktorý od neho pýta späť divotvorný hrniec. On ho však nemieni vrátiť. Na svete môže splniť len tri želania. Vodník sa mení pomaly na človeka a zaľúbi sa do nehovoriacej ženy. Posledné želanie minie

vodník, ktorý si praje aby jeho milá prehovorila. A tak sa divotvorný hrniec mení na obyčajný castrol a tak sa končí aj príbeh. Bolo tam veľa vtipných výrokov. Na internát sme sa vrátili asi o 23.00.

R. Trubiansky I.E

Divotvorný hrniec

Rodisko žánru *musical comedy* – alebo u nás skôr známeho pod označením *muzikál* – je bez diskusie Amerika. Na tomto kontinente sa tradícia hudobného divadla odvíjala, na rozdiel od Európy, úplne odlišne. Nebolo totiž možné čerpať – v Európe tak obľúbenej operety. Tá vznikla z opery a dokonca niektoré jej formy sa aj volali komické opery. Oba tieto žánre boli v Amerike len okrajovými záležitosťami pre malú skupinu hudobných nadšencov. Aj keď bola opereta viedenského typu úspešne dovážaná z Európy a dokonca vznikala aj na americkej pôde, nikdy nedosiahla takú masovú popularitu a obľubu, ako v Európe. Teda, základným hudobným zdrojom pre muzikál navždy zostane americká zábavná hudba a pieseň.

Naše najobľúbenejšie...

Exkurzie!

zvernice v Topoľčiankach. Srdečne nás tam privítala pani, ktorá sa o tie prekrásne zubre stará. Tieto mohutné zvieratá sa pohybujú na ploche 27ha pôdy, absolutne nedotknutej človekom. Pokiaľ to naozaj nie je nutné ani jeden z ošetrovateľov do ich ohrady nevkráča. Zubre sú umelo dokrmované dvakrát denne. Vtedy prídu samé od seba k ohrade a návštevník sa môže kochať ich krásou. Samozrejme, že majú aj mená, a tie vždy začínajú na písmeno zhodné so začiatočným písmenom krajiny pôvodu.

O deň neskôr, teda 5.6. 2007 sme s pani profesorkami Ing. Katarínou Gálikovou

a s pani profesorkou Ing. Veronikou Dudíkovou navštívili Kováčovské vrchy neďaleko Štúrova. Po náučnom chodníku nás sprevádzal pracovník lesnej správy. Mali sme možnosť pozorovať neskutočne krásny výhľad na Ostrihom v Maďarsku, z miesta pod názvom Vyhliadka. Stáli sme na skalách a poniektorí len hľadeli od úžasu. Pod nami nebolo takmer nič. Dolu strmým svahom stromy a potom už len Dunaj. Pani profesorky upozorňovali na drevinové zloženie. Hlavne na výskyt duba plstnatého (QUERCUS PUBESCENS) a rôznych rastliniek, rastúcich prevažne na teplých stanovištiach.

Ráno, cestou tam, sme trošku mali obavy ako budeme vyzerat', pretože padal hustý dážď. Akoby zázrakom sa tesne pred našim cieľom vyjasnilo. Začalo svietiť slniečko, ale aj tak sme za sebou ťahali kopu blata. Neprekážalo to, pretože sme mali dobrý pocit z úspešne absolvovanej exkurzie. Niektorí z nás boli hlavne „šťastní“, že neskončili dolu pod tými skalami.

-zb-II.E

*FESTIVAL
KUMŠTU, REMESLA A
ZÁBAVY
10.ročník
Starý zámok
Banská Štiavnica
25. - 26. máj 2007*

Aj tento rok sa konal v krásnej starej Banskej Štiavnici Festival kumštu, remesla a zábavy. Festival je každoročnou prezentáciou starých remesiel v tieni hradieb Starého zámku obohatenou o zábavu, hodovanie v štýle našich predkov. Každý rok na ňom zúčastňujú aj žiaci našej školy. Ich úlohou bolo reprezentovať a zároveň informovať verejnosť o Strednej lesníckej škole. Rada vám prezradím, ako to celé prebiehalo. Na tomto festivale sa zúčastnili: Michal Lalík 1.A, Valéria Kullová 2.E, Zuzana Pavelková 3.E, Peter Öhlschläger 2.A, Jozef Bajnok 1.A a Juraj Mokoš 3.E.

Rozdelení sme boli na dve skupiny a to na skupinu sokoliarov a na skupinu, ktorá mala program pre malé deti z oblasti botaniky. Stánok, ktorý bol určený pre deti si dospelí veľmi pochvalovali a deti zaujal tiež. Deti skladali obrázky rastlín a za poskladanie dostali semenáčik jedle alebo buka. Dospelým sme poskytovali informácie o škole. Dobré ohlasy mal aj vlastnoručne vyrobený cimbal z jaseňového dreva, na ktorom si mohli zahrať rodičia ale aj ich deti. Hneď vedľa sa nachádzala skupina sokoliarov, ktorá mala so sebou aj dravce a to sokola sťahovavého, sokola rároha a myšiaka lesného. Ľudia boli unesení ich sokoliarskym vystúpením, no najväčšou atrakciou bolo pre nich to, že si nielenže mohli pohladkať dravcov, ale tí odvážnejší si mohli aj sokola podržať na ruke.

Hlavnou témou tohtoročného Festivalu bola hlina a snahou organizátorov bolo prezentovať čo najširší záber možností jej využívania v minulosti a samozrejme aj v súčasnosti.

Jozef Bajnok, 1.A, Daniela Vaľová, 3.E, FOTO:Lubo Lužina, Marian Garaj, -vn-

LESNÍCKA HYMNA

1, Tak, ako švárna dievčina
s červenýma lícama,
je naša stará horáreň, čo
stojí pod horama.

/: Kde sa slnko nemračí
(nemračí),
tam veselo žijú zelenáči.
Spev a radosť ozýva sa po
horách dolinami.:/

2, Celý deň po horách blúdia
a službu si konajú.

Zelená krv v žilách prúdi,
radi sa zabávajú.

/: V krmičke sa schádzajú
(schádzajú),
na starosti pri vínku
zabúdajú.

Flintu, fajku, ferbl'u, fľašku, frajerky ovládajú.:/

3, Veselo sa dievča tvári, srdce jej bije zvol'na,
keď sa pred ňou zjaví lesnícka uniforma.

/: Srdce sa jej otvára (otvára),
šťastná sa cíti v náručí horára.

Lež tá láska nie je stála, čo kvitne pod horama.:/

Lesnícke dni - Forest days

Z iniciatívy Ministerstva pôdohospodárstva, Národného lesníckeho centra, Štátneho lesného podniku a ďalších významných lesníckych inštitúcií boli v dňoch **22.– 28. 4. 2007** organizované celoslovenské lesnícke dni určené pre verejnosť so zameraním na formovanie pozitívneho vzťahu širšej verejnosti k lesu, lesníckemu povolaniu všetkých subjektov hospodáriacich v lese a zvýšenie záujmu mladej generácie o les a prírodu.

Lesnícke dni boli odštartované symbolicky na Deň Zeme 22. 4. 2007

v Bratislave, na Železnej studničke, pokračovali 23. 4. 2007 vo Zvolene, kde na nádvorí zámku slávnostnú chvíľu pri oficiálnom otvorení dotváralo Hornové kvarteto Strednej lesníckej školy v Banskej Štiavnici. Pred vstupom do zámku mali rozložené svoje stánky z lesnou pedagogikou, atrakciami, sokolmi žiaci a pedagógovia SLŠ, ktorí sa tešili enormnému záujmu školskej mládeže zvolenského regiónu. Súbežne prebiehali takéto lesnícke dni aj v niektorých iných mestách Slovenska napríklad v Košiciach, Poprade, Tatranskej Lomnici, Pliešovciach. Pracovníci a žiaci SLŠ v Banskej Štiavnici pripravili pre žiakov nášho

regiónu Lesnícky deň v Botanickej záhrade dňa 25. 4. 2007 v dobe od 9.00 – 15.00 hod.

Na túto zaujímavú akciu – ako prvú svojho druhu – sa využili romantické priestory obľúbenej Botanickej záhrady. Skupiny detí prichádzali už pred deviatou hodinou v podstate zo všetkých materských a základných škôl v Banskej Štiavnici, Svätého Antola, Banskej Belej, Prenčova. Tie najmenšie deti prišli dokonca poobliekané za zvieratká, hrbiky a stromy.

Bol to očarujúci lesný karneval usmiatej detskej tváre a radosti. Hneď pred školou sa skupiny ujal

sprievodca- študent v lesníckej uniforme, na lesných rohoch zatrúbili dve šarmantné

trubačky a cesta do tajov lesníckeho života po 15. stanovištiach sa mohla začať. Deti sa hrovou formou oboznamovali zo základmi správania sa v lese, meraním hrúbky a výšky stromov, mapovaním terénu, vzdialeností, sadením lesných drevín, spoznávali exponáty lesných zvierat a vtákov, učili sa k akému stromu patrí kôra, semienka či listy, spoznávali lesné rastliny, škodcov z radov hmyzu a svoje dojmy kreslili na výkresy, ale aj chodníky. Mali možnosť vypočítať si krátke príbehy o lese, no boli tu aj koníky, na ktorých si mohli tí odvážnejší aj zajazdiť. Pri sokoliarskom stanovišti si mohli podržať na ruke ozajstného sokola.

Toto všetko sa konalo za krásneho slnečného počasia. Odmenami za výkony boli chutné sladkosti, balóny, čelenky v tvare srnčích parôžkov, lesné sadeničky či naozajstný diplom za účasť na tomto dni.

Návštevníci boli milo prekvapení kvalitou pripraveného podujatia, ústretovými a ochotnými študentmi Strednej lesníckej školy, ktorí sa išli doslova potrať pri toľkých otázkach zvedavých detí. Botanická záhrada ukázala ďalšiu dimenziu svojho možného využitia a všetci účastníci vyslovili pranie, aby sme takúto akciu zorganizovali aj na budúci rok.

Všetkých môžeme ubezpečiť, že Stredná lesnícka škola v Banskej Štiavnici, ako pokračovateľka slávnej Lesníckej akadémie, bude aj naďalej okrem prípravy kvalitných pracovníkov v lesnom hospodárstve všetkými prostriedkami motivovať širokú verejnosť, aby chránili, zveľaďovali, neznečisťovali, a tým prispievali k zachovaniu najväčšieho bohatstva Slovenska – našich krásnych lesov pre budúce generácie.

SLŠ

MATEMATICKÝ KLOKAN NA SLŠ V BŠ

Dňa 22. 3. 2007 sa na našej škole uskutočnila Medzinárodná súťaž pre žiakov stredných škôl- **Matematický klokan**.

Žiaci, ktorí sa chceli zúčastniť sa najskôr najskôr nahlásiť pár týždňov dopredu. Zúčastniť sa mohli všetci priatelia matematiky. Svoje zastúpenie mala každá trieda.

Všetci matematickí experti sa stretli ráno v Pamätnej triede. Ani som si nemyslela, že máme na škole toľkých inteligentov, pretože sa muselo doniesť ešte pár stoličiek z vedľajších tried, aby sa všetci pomestili. Boli dve vekové kategórie:

1.kategória- prváci a druháci

2.kategória- tretiaci a štvrtáci

Inštrukcie podávala skúsená matematikárka pani prof. **Hradilová** za asistencie pána prof. **Lacka** pána prof. **Herdu**. Pani prof. Valková mala za úlohu dokumentáciu tejto udalosti. Potom sa každý pustil do série 24 logických slovných úloh.

Mozgové závitky sme si trápili asi 2 hodiny. A veru, bolo to vyčerpávajúce. Síce sme sa „uliali“ z vyučovacej hodiny, ale vydali viac energie ako na TV alebo na PEL.

Ale stálo to za to! Súťažilo sa nielen o prestíž, ale aj o vecné ceny. No tie získali iba tí najlepší.

Z našich žiakov to boli: Jakub Lunter 4.A, Jaroslav Kováč 4.A, Jaroslav Lipták 1.A.

Ale nikto nemusel smútiť, lebo nebolo porazených. Každý získal diplom ako peknú pamiatku za úspešné riešenie Matematického klokana.

Zoznam žiakov SLŠ - KLOKAN 2007

1.A

Haško, Dubaj, Badány, Vičko,
Jamrich, Sleziak, Vrzal, Bajnok,
Uškrt, Pastierovič, Hláčik, Gašpar,
Lalík, Láskavý, Gajdoš,
Kučera, Lipták

2.E

Belán, Golian, Kullová, Priadka,
Špurová

3.A

Gašparík

3.B

Ľahká, Tóthová, Vilhan, Wahlandt, Herda

3.E

Repiský, Bartolovic, Kochan, Beňová, Pavelková

4.A

Lunter, Kováč

Autor: priama účastníčka - riešiteľka

MODELOVÝ EURÓPSKY PARLAMENT 18. – 19. jún 2007 TURČIANSKE TEPLICE

Na základe poradia, v akom sme zaslali záväzné prihlášky, nám bol určený štát, ktorý sme reprezentovali na regionálnom kole, a ktorý budeme zastupovať aj na národnom zasadnutí MEP. Naša škola dostala pridelené TURECKO. Rokovalo sa v piatich výboroch:

Výbor pre priemysel, výskum a energiu

Otázka bezpečnosti energetických zásob v budúcnosti: ako riešiť zvyšujúcu sa závislosť na dovážaných zdrojoch, ako sú nafta a zemný plyn, berúc do úvahy aj hľadisko klimatických zmien.

Našu školu zastupoval Ľubomír Engler, 2.A

Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa

Otázka ochrany spotrebiteľa: ako konsolidovať a rozvíjať progres, ktorý bol dosiahnutý v oblasti presadzovania pravidiel bezpečnosti produktov a ako zvyšovať vplyv spotrebiteľských organizácií.

Našu školu zastupovala Lucia Vozdecká, 2.E

Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka

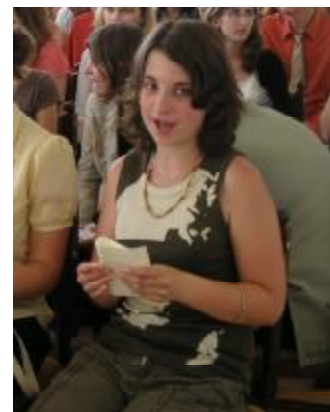
Mala by byť zrušená finančná pomoc EÚ poľnohospodárstvu; aký by to malo dopad na medzinárodný obchod, životné prostredie, biopoľnohospodárstvo a na rozvoj vidieka.

Našu školu zastupoval Milan Osvald, 1.E

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné záležitosti (I)

Otázka limitov slobody prejavu a slobody tlače.

Našu školu zastupovala Janka Demianova, 1.E

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné záležitosti (II)

Otázka obchodovania s bielym mäsom v rozšírenej EÚ: ako by mala EÚ bojovať proti tomuto problému.

Našu školu zastupovala Elena Fekiačová, 2.E

- Každý delegát predniesol v úvodnej diskusii svojho výboru návrh riešenia problému (otázky, témy) v rozsahu max. 3 minúty
- Vyžadovalo sa spoločenské oblečenie delegátov.

Rokovania sa zúčastnilo 90 delegátov a z každého výboru bol najlepší rečník delegovaný do národného kola. Z našej školy postúpil Ľubomír Engler a bude nás reprezentovať v národnom kole. Blahoželáme.

Zelený objektív

súťaž mladých v dokumentárnej fotografii

Milí priatelia lesa a fotografie,

Dňa 12.3.2007 sa konalo otvorenie výstavy súťaže mladých tvorcov v dokumentárnej fotografii na tému "les", vo Zvolene v Lesníckom a drevárskom múzeu. Do tohto, v poradí už šiesteho ročníka tejto súťaže sa zapojilo doteraz najviac súťažiacich. Z celého Slovenska zaslalo svoje fotografie 50 žiakov základných škôl a 70 stredoškolákov, spolu bolo do súťaže zaslaných 408 fotografií a porotcovia mali ťažké rozhodovanie vybrať tých najlepších. Tejto súťaže som sa zúčastnila už druhý rok a musím priznať, že kvalita a rozmanitosť fotografií je čoraz lepšia. Medzi vystavenými fotografiami sa objavujú už aj umelecké fotografie. Avšak les nie sú len zvieratá, stromy a rastliny, ktoré som videla na vystavených fotografiách, ale sme to aj my ľudia. Prírodu často navštevujeme z rôznych dôvodov, ale sme vlastne jej súčasťou. Často však zabúdame, že o prírodu sa musíme aj starať. Do lesa patria aj lesníci, ktorí vykonávajú pestovné, ťažobné a ochranné zásahy.

Preto každý kto má rád les, rád fotografuje a myslí si, že jeho fotografie sú dobré mal by sa tejto súťaže zúčastniť.

Zuzana Triznová, 4.E

Organizátori súťaže : Lesnícke a drevárske múzeum vo Zvolene, Združenie lesníčiek a Združenie zamestnávateľov lesného hospodárstva na Slovensku

Súťažné podmienky

- riadne vyplnená prihláška doručená vyhlasovateľovi súťaže do termínu uzávierky spolu so súťažnými fotografiami,
- priloženie informácií o každej súťažnej snímke - názov fotografie (prípadne miesto a dátum fotenia),
- digitálne snímky by nemali byť výrazne upravované (digitálne snímky odporúčame tlačiť profesionálne na fotografický papier),
- fotografie by mali mať výstavný formát - odporúčame rozmer 24 x 30 cm (prihlasovateľ musí sám zvážiť, ako menší formát uškodí jeho snímke pri jej posudzovaní komisiou i pri jej vyinštalovaní na výstave),
- jeden účastník súťaže môže prihlásiť najviac päť samostatných fotografií (čierno-bielych i farebných), alebo jeden súbor pozostávajúci z piatich súvisiacich záberov,
- vybrané fotografie (po dohode vrátane negatívov) po skončení súťaže zostanú vo fondoch múzea.

Olympiáda ľudských práv

Dňa 8. februára 2007 sme sa ja a Daniela Vaľová (III.E) zúčastnili Olympiády ľudských práv v Turčianskych Tepliciach. Je to súťaž, v ktorej sme si porovnali naše vedomosti so žiakmi iných škôl. Zúčastnilo sa asi 40 žiakov za Banskobystrický kraj. A aj keď išlo o súťaž, všetko sa nieslo vo veľmi kamarátskom duchu. Hlavnou úlohou súťaže nebolo vyhrať, ale pripomenúť si dôležitosť ľudských práv. Daniela sa umiestnila na 34 mieste a ja na 14 mieste. Obe sa tešíme na súťaž, ktorá sa opäť uskutoční aj budúci rok...

Elena Fekiačová, II.E

Oplatí sa vidieť!

N. G. Winton: Sila ľudskosti

Počas nacistickej okupácie Československa v roku 1939 Nicholas Winton zachránil 669 väčšinou židovských detí a podarilo sa mu ich prepraviť do Veľkej Británie. O tomto svojom veľkom skutku mlčal neuveriteľných 50 rokov...

Réžia: Matej Mináč

Scenár: Patrik Pašš, Matej Mináč

Kamera: Richard Krivda, Peter Zubaľa

Hudba: Janusz Stoklosa

Hrajú: Joe Schlesinger, Vera Gissing, Nicholas Winton

Dokumentárny film Slovensko, 64 min., MP – 12

Hlavný hrdina Nicholas Winton žije dodnes, má 94 rokov a volajú ho "britský Schindler". Celým dokumentárnym filmom nás sprevádza Joe Schlesinger, reportér kanadskej tv stanice CBS, ktorý je jedným zo zachránených detí. Zachránené deti rozprávajú príbehy, ktoré sú prerušované spomínaním Nicholasa Wintona, dobovými a archívnymi zábermi. Na konci filmu sa staneme svedkami dojímavej scény stretnutia Nichola Wintona so "svojimi deťmi" po dlhých rokoch...

PRÁZDNINY

Ďaleké sú teplé diale,
Kým sa v škole potíme.
Prežívame veľké žiale,
Kým sa za oknom učíme.

Prázdniny sú na dohľad,
No predtým musím skúšku zložiť.
Matika, biola a stroje
To všetko je predsa moje.

Matika je na trojku.
Biola je na dvojku.
A stroje?
Hm, to vôbec nie je moje!

Hawai ma už láka,
Veľké vlny pláka.
Voda teplá, slnko hreje,
Každý človek sa tu smeje.

Vysvedčko je za nami,
A prázdniny pred nami.
Čo viac k šťastiu dodať?
Už je leto musím bežať!

Prvý rok na škole...

Prvý rok na škole? Teraz už mám za sebou, ale vráťme sa späť na začiatok, ako to začalo.

Začalo to tým, že v nedeľu druhého septembra som s rodičmi prišiel na Domov mládeže. Na spodnej chodbe som si prečítal svoje meno vedľa čísla 213, ktoré udávalo číslo mojej izby. Keď som kráčal hore, na druhé poschodie do izby, srdce mi búchalo, lebo som vedel, že tu budem s niekým štyri roky na izbe koho nepoznám. Prvá noc bola dlhá. Spoznali sme sa a skamarátili. Teraz sú to kamaráti, na ktorých sa môžem spoľahnúť v čomkoľvek. V prvý deň to bolo ťažké, skoro sme vstávali, riadili, išli do školy, i keď to nebolo až také nutné sa ponáhľať. Zo začiatku to bolo stresujúce, ale keď sme nabehli na systém a zvykli si, dalo sa to vydržať. Najmä to veľmi rýchlo ubehlo. Samé výlety, exkurzie do zoolologickej záhrady, hôr a opekačky, na ktorých sme sa výborne zabávali. Ešte k tomu štyri týždne praxe a ubehlo to ako voda. Na druhej strane je pravda, že to nebola prechádzka ružovou záhradou, ale treba sa aj učiť. Rôzne poznávačky, písomky ako na základnej škole, len o kúsok ťažšie. Ale netreba sa hneď vzdávať a kašľať na to, treba vydržať a potom zistíte, že to nie je také zlé...

Pavol Caňo I.A

SITNIANSKI RYTIERI

Nad obzorom tienistých kopcov
zнову vidieť striebřistý lesk štítov
a zbroji,
uchopený meč v rukách
sitnianskych vládcov,
vpred sitnianski rytieri moji.

Vychádza slnko spoza Sitna,
krvavé sú nebá,
Perúnova tvár je smutná,
hlásajte slová Boha.

Tvár ma smutnú,
hľadiac na svoj národ,
už počuť rytierov hlas a vodu
mútnu,
Sitnianski rytieri náš zrod.

Voda mútna a nebo krvavé,
Sitnianski rytieri zvoláva,
rytierske srdcia sú tie pravé,
Pán je s nami a pozor na nás
dáva.

K sitnianskym rytierom,
nech sa ľud plný oddelosti pridá,
kto sklame postihne ho mor,
veď naša sloboda je bitá!

Jozef Hollý, 3.A

S t r á Ź n y a n j e l !

*Videl som anjela,
Keď slzy zdobili mi tvár,
Krvavé zranenia,
Daj mi silu a bojovníkov pár.*

*Kráčam smutný a sám,
Túlam sa v daždi a hustou tmou,
Som rád ,že teba mám,
buď pri mne a so mnou.*

*Utielkam sa pod tvoje biele krídla,
Povedz aspoň jednu vetu!
Chcem nech pani strachu zmizla,
Nech cítim ,že si pri mne ,že si tu...*

*Strážny anjel prehovoril k zranenému srdcu,
„Som pri tebe a strážim ťa!“
Jeho krídla nepriateľa zmecú!
Tak sa opri o moje krídla!*

*Strážny anjel povedať chce,
Stojí pri tebe a chráni ťa!
Že jeho meč nepriateľove srdce chce,
Nedovolím zraniť ťa!*

*Touto básňou povedať chcem,
Že nad tebou bdiem a som bdel,
Chránim pôdu a zem,
Som tvoj Strážny anjel....*

Jozef Hollý
3.A

STRELECKÁ SÚŤAŽ

Na našej škole je veľa zaujímavých krúžkov. Jeden z nich je aj strelecký, ktorý vyučuje náš pán profesor Vladimír Peší. Strieľa sa zo vzduchovky v troch disciplínách a to- ľah, kľak, stoj.

26.4. 2007 sa konala v telocvični SLŠ strelecká súťaž, ktorej sa mohol zúčastniť každý študent našej školy, výnimkou neboli ani dievčatá, ktorých je podľa môjho názoru stále málo. Súťaž bola odštartovaná o 14-tej hodine. Nikdy nechýba správna atmosféra a napätie. Keďže som predtým nebol ani na jednom tréningu, nebol som oboznámený so silnou konkurenciou, ktorá ma čakala. Začal som strieľať ako prvý. Po mojom boku ležal dobrý spolužiak Miroslav Ližbetin. Ľah som zvládol bez väčších ťažkostí, na ktorý som zvyknutý z domácich súťaží v Šali. Na rad prišiel kľak, ktorý je veľmi náročný. Je veľmi dôležité sa sústrediť na streľbu. V tejto streleckej polohe

som začal pociťovať nedostatočnú prípravu, ktorá sa dá získať jedine tréningom. Posledná poloha bola stoj bez opory, ktorú môže streliť len a len strelec, ktorý má za sebou veľmi veľa skúseností. Na rad prišli žiaci z nižších ročníkov, ktorým nehýbalo sebavedomie umiestniť sa na tejto prestížnej súťaži. Tento rok prišli na túto súťaž i tri odvážne dievčatá s cieľom vyhrať, ktorým sa to podarilo. Strielali tiež z troch polôh ako chlapci, no na rozdiel, že stoj absolvovali s oporou. Na záver by som chcel vyjadriť vďaka pánovi profesorovi Vladimírovi Pešlovi, že vychováva budúcich strelcov, ktorý budú môcť uplatniť svoje zručnosti i v oblasti poľovníctva a lesníctva.

MUŽI:

- 1. miesto: Jaroslav Lipták, 1.A - 185 bodov**
- 2. miesto: Pavol Caňo, 1.A - 178 bodov**
- 3. miesto: Matej Priatka, 2.E - 177 bodov**

ŽENY:

- 7. Veronika Ľahká, 3.B - 175 bodov**
- 8. Zuzana Pavelková, 3.E - 175 bodov**
- 9. Lucia Ďurčová, 3.B - 154 bodov**

Richard Gašparík, 3.A

ŠPORT NA STREDNEJ LESNÍCKEJ ŠKOLE V ŠKOLSKOM ROKU 2006 / 2007

27.9. 2006

Okresné kolo v cezpoľnom behu stredných škôl
družstvo SLŠ chlapcov na 2. mieste (J. Zeleňák, S. Rosevák, V. Koles)
družstvo SLŠ dievčat na 2.mieste (L.Vozdecká, R. Pixiadesová, V. Ľahká)
jednotlivci: Zeleňák- 3.miesto, Rosevák- 7.miesto, Koles- 8.miesto
Vozdecká- 3.miesto, Pixiadesová- 4.miesto, Ľahká- 7.miesto

18.10. 2006

Okresné kolo v basketbale stredných škôl
družstvo SLŠ sa umiestnila na 2.mieste za družstvom SPŠ S.Mikovíniho

24.10. 2006

Krajské kolo orientačného behu stredných škôl v Banskej Bystrici umiestnenie žiakov
SLŠ: Dorastenci: V.Koles na 9.mieste, Rosevák na 10.mieste, Zeleňák na 14.mieste
a Žitniak na 16.mieste
Dorastenky: Pixiadesová na 11.mieste, Vozdecká 13. miesto a Ľahká na 14.mieste

14.11. 2006

Okresné kolo vo volejbale dievčat: družstvo SLŠ na 4.mieste

15.11.2006

Okresné kolo v stolnom tenise dievčat: družstvo SLŠ v zložení Vozdecká a Ľahká na
1.mieste

4.11. 2006

Ján Vojenčák na majstrovstvách Európy v Anglickom Manchestry v pretláčaní rukou
sa umiestnil pravou rukou na 8.mieste a ľavou rukou na 10.mieste.

12.12. 2006

Okresné kolo halového futbalového turnaja. Družstvo SLŠ sa umiestnilo na 2.mieste

Február 2007

2.2.2007

Ján Vojenčák,3.A sa zúčastnil v maďarskom meste God juniorskej súťaže
v pretláčaní rukou za účasti juniorov z Maďarska, Čiech, Poľska a Slovenska. Zvítazil
v kategórii do 75kg v pretláčaní ľavou i pravou rukou

13.3. 2007

Na 25. ročníku memoriálu D.Višňovca v behu na lyžiach, ktorý sa uskutočnil na Skalke pri Kremnici, zvíťazila Lucia Vozdecká v kategórií dorasteniek a v kategórií dorastencov bol V. Koles štvrtý.

24.3. 2007

medzinárodná súťaž v pretláčaní rukou, Senecká ruka v Senci v kategórií do 78kg pravou rukou Ján Vojenčák 3.A sa umiestnil na 7. mieste

28.4. 2007

Majstrovstvá Slovenska v pretláčaní rukou vo Vavreckom. Ján Vojenčák sa umiestnil na 3.mieste v kategórií do 78kg v pretláčaní pravou rukou a na 5.mieste ľavou rukou

9. 5. 2007

Ocenenie najlepším športovcom Banskej Štiavnice za rok 2006 bolo udelené aj J. Vojenčákovi z 3.A triedy

26.5. 2007

Na majstrovstvách Slovenska v pretláčaní rukou získal Ján Vojenčák, 3.A dva tituly majstra Slovenska v pretláčaní pravou i ľavou rukou

ŠTUDENTSKÁ SPOLOČNOSŤ SVIŠTE

Dňa 4. 6. 2007 sa v kinosále DM pri SLŠ v Banskej Štiavnici konalo Záverečné valné zhromaždenie s nasledovným programom:

9. Odsúhlasenie programu VZ
10. Návrh návrhovej komisie
11. Správa prezidenta spoločnosti
12. Správy viceprezidentov spoločnosti
13. Návrh delenia zisku a ukončenie spoločnosti
14. Správa dozornej rady
15. Diskusia
16. Schválenie hospodárenia spoločnosti
17. Schválenie zisku a ukončenia spoločnosti
18. Návrh uznesenia VZ
19. Záver
20. Vypĺacanie

Junior Achievement Slovensko – Mládež pre budúcnosť

D I P L O M

získavajú
Matej Zemančík, Ján Vojenčák

z tímu

YPSILON

*Stredná lesnícka škola, Akademická 16, Banská Štiavnica
za 2. miesto v základnej časti celoslovenskej súťaže v počítačovej simulácii trhu Team SAP 2007 a postup do finále*

Bratislava, 11. mája 2007

[Signature]
Manažér programu

Junior Achievement®
Slovensko

dividend akcionárom spoločnosti

TURČEK

Dňa 14.05.2007 sa 3.E pod vedením pani profesorky Ing. Poduškovej a pána riaditeľa odhodlala na dobrodružnú výpravu do Turčeka. Je to obrovské vodné dielo, ktoré sa pýši vyššou nadmorskou výškou ako samotná Oravská priehrada. Vtekajú do nej tri potoky, ktoré ju zásobujú. Voda v priehrade sa využíva na nasledovné činnosti:

1. zásobovanie dedinky Turček pitnou vodou (a okresu Žiaru)

2. výroba energie

3. dopĺňanie vodných tokov, ktoré trpia nedostatkom vody

4. ochranná funkcia (keby nebolo hrádze, okolité dedinky sú dnes minulosťou)

V okolí Turčeka a jeho tokov je vybudované historické potrubie z dreva, ktoré sa vlieva do Váhu a malo za úlohu zásobovať dediny a pomáhať pri ťažbe v kremnických baniach.

Musíme vás upozorniť, že kúpanie je tam zákonom zakázané a ak nechcete prísť o členstvo v rybárskom zväze, tak sa vyhnite rybárčeniu. Ryby tam majú totiž dôležitú úlohu indikátora na zisťovanie čistoty vody. Tento veľkolepý projekt bolo

veľmi ťažké zrealizovať. Ako nám pán sprievodca informoval, veľa ochranárov malo voči tomuto dielu isté výhrady (v podobe výskytu chránenej rastlinky na mieste, kde sa mala táto nádrž postaviť). Dnes je už táto téma zabudnutá, keďže rastlinku bezpečne presťahovali za najbližšie kopce. Môžeme Vás ubezpečiť, že sa jej darí výborne!

S Turčekom sme sa oboznámili veľmi dôkladne.

A tým nemáme na mysli len technickú základňu a hrázu, ale aj s podchodmi a elektrárňami ukrytými pod samotnou nádržou! Viete si predstaviť prechádzky 60 metrov pod hladinou vody? Skvelý pocit stiesnenosti! Ľuďom, ktorí trpia strachom z uzavretých priestorov, to však

neodporúčame!!! A tak isto radiíme, aby ste si zobrali viac než len jeden sveter. Je tam zima.

Všetky prístroje v elektrárňach fungujú nepretržite. V podzemných chodbách pod hrádzou sú umiestnené sondy na zachytávanie hluku a vibrácií (naše stádo túto informáciu ignorovalo a bezuzdne sa prehnalo okolo) pri možnom porušení hrádzy. Len čo sa vyskytne menší problém, počítače v základni spustia poplach. Okrem sond tam boli aj prístroje na zisťovanie teploty vody, tlaku a jej množstva v nádrži, ktoré každý deň chodili kontrolovať zamestnanci a údaje si zapisovali.

Kontrolovali sa aj potrubia, ktoré boli umiestnené na každom kroku a plnili dôležité úlohy prenosu vody. Časť nepotrebnéj vody (po dažďoch), sa púšťala von cez lievnik, ktorý bol súčasťou elektrárne.

Ako vidíte, technické vybavenie je na vysokej úrovni. Keby sa hrádza nebudaj pretrhla, ešte vždy môžu manipulovať s väčšou časťou vody a tak by dedinky skončili s minimálnou škodou.

Prechádzka pod nádržou bola zaujímavá, hoci únavná. Schody, ktoré tvorili jediný spojovací mostík medzi jednotlivými miestnosťami nás obrali o posledné zvyšky síl (bolo ich tam do1000!) a tak sa naša trieda pobrala ihneď do

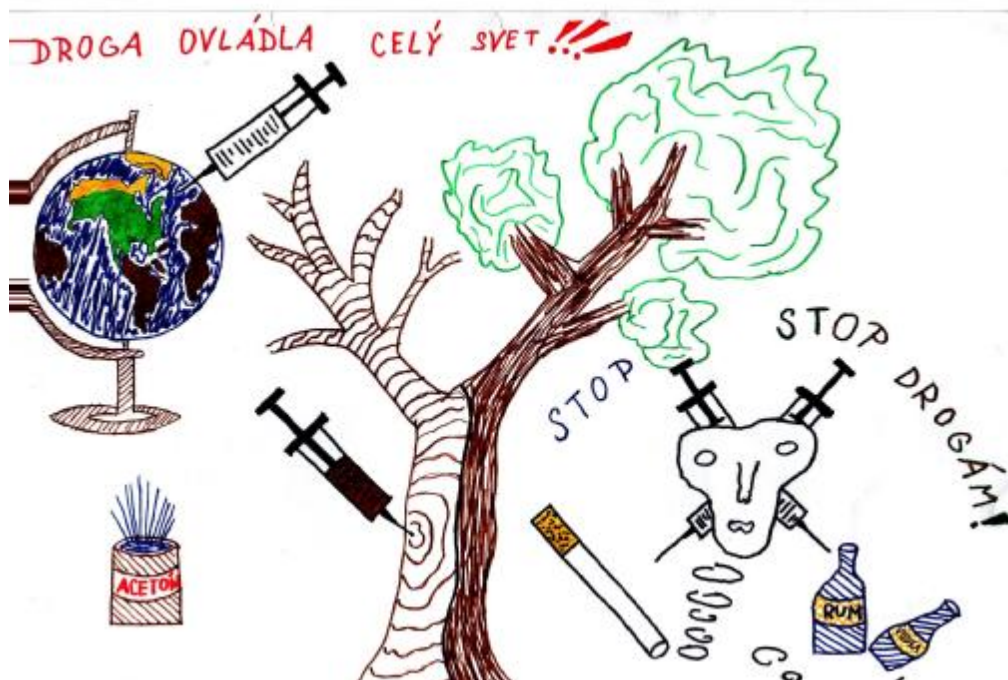

autobusu a začala likvidovať domáce zásoby. Naša pani profesorka s pánom riaditeľom mali však iné plány a na motorovom člne sa pobrali na cestu okolo nádrže, čím sa naša hrdinská výprava skončila bezpečne (aj pre Turček).

3.E

ZÁVISLOSTI NAŠE KAŽDODENNÉ

Jaroslav Hláčik
Patrik Slúka

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedú čítať!

Vydáva: ZIS pri SLŠ B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Stanislava Válková, Andrej Kuric, Veronika Dobrocká,
Zuzana
Kosejová,

Spolupracovali: Zuzana Pavelková, Daniela Val'ová, Petra Krchňavá, Valéria Kullová, Pavol Caňo,
Zuzana Balková, Marcel Golian, Vladimír Pešl, Michal Diviak, Iveta Podušková,
Martina Mokričková, Petra Geregová, Michaela Ingotová, Žofia Beňová, Jozef
Bajnok, Elena Fekiačová, Mária Smolárová, Ján Štefanka, Zuzana Triznová, Matej
Kučera, Matej Húdik, Šimon Sleziak, Rastislav Trubiansky, Štefan Petrikovič,
Richard Gašparík, Vladimír Gálik, Jozef Hollý, Jaroslav Hláčik, Patrik Slúka, Tomáš
Mlynárik, Veronika Dudíková, Ján Kotlár, Vladimír Herda

Jazyková úprava: Stanislava Válková

Za materiálnu podporu ďakujeme: SLŠ B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 21. 6. 2007

Náklad: 70 ks